REMIGIUS ALTISSIODORENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 30v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25986
Copyright: Admont, Benediktinerstift

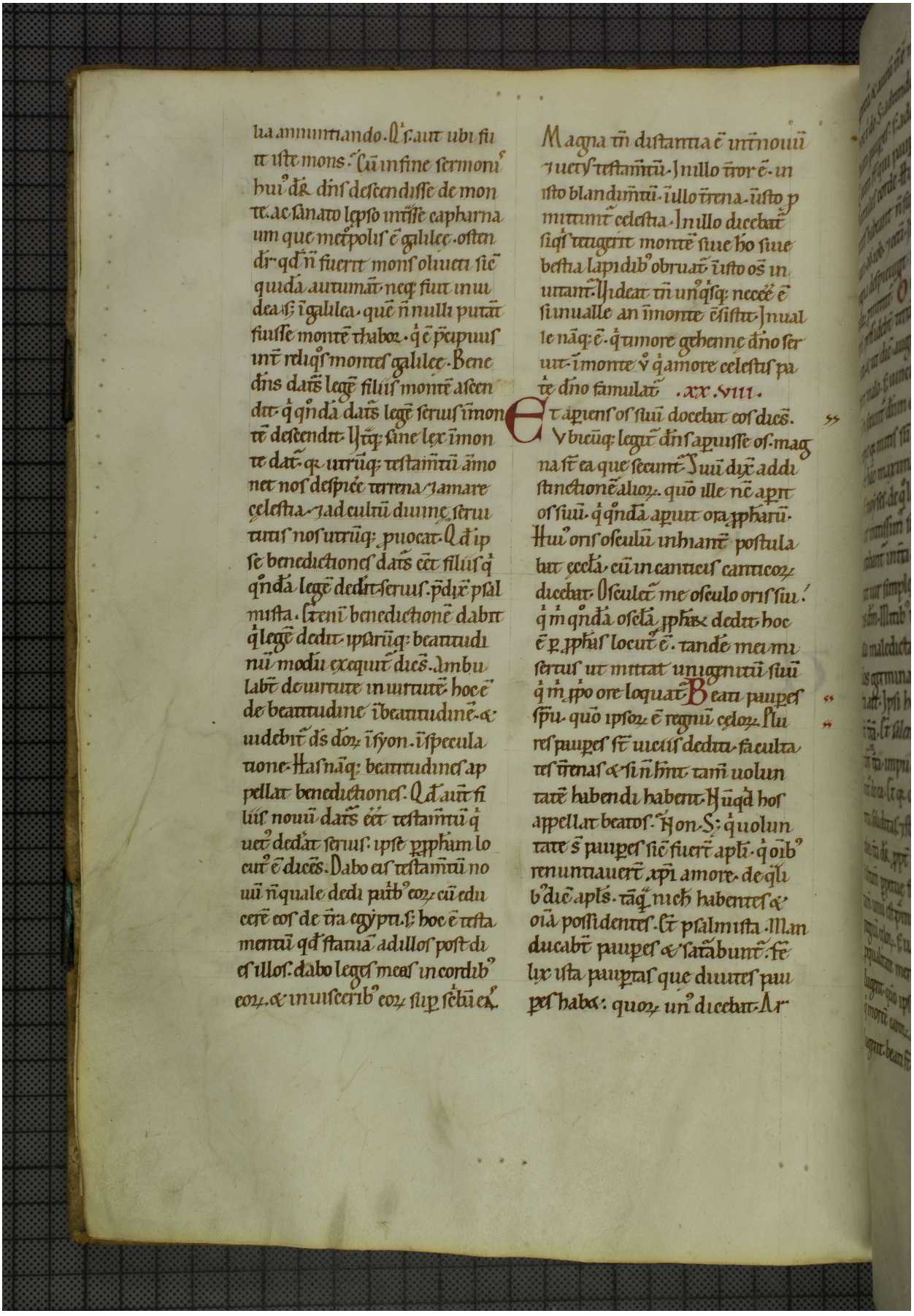

lia annuntiando. Q̄ s. aut ubi fu
it iste mons. Cū in fine sermonis
huius dr̄ dn̄s descendisse de mon
te. ac sanato leprso intrasse capharna
um que metropolis ē galilee. osten
dr̄ qd̄ n̄ fuerit mons oliueti sic̄
quidā autumāt neq; fuit in iu
dea s; ī galilea. quē n̄ nulli putāt
fuisse montē thabor. q̄ ē p̄cipuus
int̄ reliq̄s montes galilee. Bene
dn̄s dat̄s legē filiis montē ascen
dit. q̄ q̄ndā dat̄s legē seruis ī mon
tē descendit. Utq; sane lex ī mon
te dat̄. q̄ utrūq; testam̄tū āmo
net nos despicere terrena ⁊ amare
celestia. ⁊ ad cultū diuine seru
tutis nos utrūq; p̄uocat. Q̄d ip
se benedictiones dat̄s eēt filiis q̄
q̄ndā legē dedit seruis. p̄dixit psal
mista. Etenī benedictionē dabit
q̄ legē dedit. ipsarūq; beatitudi
nū modū exequit̄ dic̄s. Ambu
labūt de uirtute in uirtutē. hoc ē
de beatitudine ī beatitudinē. &
uidebit̄ d̄s d̄or̄ ī syon. ī specula
tione. Has nāq; beatitudines ap
pellat benedictiones. Q̄d aūt fi
liis nouū dat̄s eēt testam̄tū q̄
uet̄ dedit seruis. ipse p̄ p̄phām lo
cut̄ ē dic̄s. Dabo eis testam̄tū no
uū n̄ quale dedi patrib̄ eor̄ cū edu
cerē eos de t̄ra egypti. s; hoc ē testa
mentū qd̄ statuā ad illos post di
es illos. dabo leges meas in cordib̄
eor̄. & in uisceribus eor̄ sup̄ scribā eas.

Magna tn̄ distantia ē int̄ nouū
⁊ uetus testam̄tū. In illo t̄ror ē. in
isto blandim̄tū. ī illo t̄rena. ī isto p̄
mittunt̄ celestia. In illo dicebat̄
siq̄s tetigerit montē siue ho siue
bestia lapidib̄ obruat̄ ī isto os̄ in
uitant̄. Uideat tn̄ unusq̄sq; necēē ē
si in ualle an ī monte c̄sistit. In ual
le nāq; ē. q̄ timore gehenne d̄no ser
uit. ī monte v̄ q̄ amore celestis pa
tre d̄no famulat̄ .xx.viii.

Et aperiens os suū docebat eos dic̄s.
Vbicūq; legit̄ d̄ns aperuisse os. mag
na st̄ ea que secunt̄. Suū dixit addi
stinctionē alior̄. quō ille nc̄ aperit
os suū. q̄ q̄ndā aperuit ora p̄pharū.
Huius oris osculū inhiant̄ postula
bat ecclā. cū in canticis canticor̄
dicebat. Osculet̄ me osculo oris sui.
q̄ m̄ q̄ndā oscla p̄phar̄ dedit. hoc
ē p̄ p̄phas locut̄ ē. tandē mei mi
sertus ut mittat unigenitū suū
q̄ m̄ p̄po ore loquat̄. Beati pauperes
sp̄u. quō ipsor̄ ē regnū celor̄. Plu
res pauperes st̄ uiciis dediti. faculta
tes t̄renas & si n̄ h̄nt. tam̄ uolun
tatē habendi habent. Nūqd̄ hos
appellat beatos. Non. S; q̄ uolun
tate s̄ pauperes sic̄ fuert̄ apl̄i. q̄ oib̄
renuntiauert̄ xp̄i amore. de q̄li
b̄ dic̄ apl̄s. tāq̄ nich habentes &
oīa possidentes. Et psalmista. Man
ducabūt pauperes & satabunt̄. Fe
lix ista paupertas que diuites pau
peres habet. quor̄ un̄ dicebat. Ar